

nogle penge, og det går jeg da ud fra at hr. Per Clausen også er interesseret i.

Kan vi på nogle områder spare nogle penge og samtidig få det samme ud af det, skal vi da gøre det. Det kan hr. Per Clausen da vel ikke være uenig med os i. F.eks. fremgår det, at laboratoriekapaciteten er for høj. Vi kan klare os med færre laboratorier. Vil hr. Per Clausen så alligevel fastholde, at vi skal have flere laboratorier, end der er behov for? Det håber jeg da ikke.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Nu har vi jo igennem både § 20-spørgsmål og samråd i Fødevarerudvalget i Folketinget kunnet konstatere, at fødevarerkontrollen i Danmark er for dårlig. Vi har mange problemer, både når det handler om fødevarsundhed og dyrevelfærd. Så der er altså brug for forbedringer. Det synes jeg måske burde være udgangspunktet for de spørgsmål, man rejste, når man diskuterede, hvordan man kunne omstrukturere. Jeg tror nok, eller rettere sagt det ved jeg, at de diskussioner, der har været om, hvordan man skulle indrette strukturen i fødevarerregionerne fremover, har taget udgangspunkt i, at man faktisk har taget regeringens planer om at skære ned på det her område alvorligt. Det kan godt være, at det ikke passer; at når regeringen siger, at vi næste år skal spare det og det på et eller andet område, så er det bare noget, der ikke gælder. Men jeg tror faktisk, at man har haft det som udgangspunkt. Det er det første.

Kl. 10.40

Det andet, som jeg synes ministeren også kan bekræfte, er, at rationaliseringer og besparelser ikke er noget nyt på fødevarerområdet. Hvis man tager både fødevarerregionerne og Danmarks Fødevareforskning, er det sådan, at uanset hvilke tal man sammenligner – jeg har godt læst i et svar, jeg har fået fra ministeren, at man ikke kan sammenligne direkte – er bevillingerne til det her område faldet siden 2001. Det er vel et godt udgangspunkt for, at det er en dårlig idé at vedtage det her lovforslag?

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jeg må altså igen minde om, at det ikke er finansloven, vi har til drøftelse her. Det er ikke økonomien i Fødevarestyrelsen, vi har til drøftelse her. Vi drøfter fødevareloven.

Vi får forhåbentlig nu vedtaget – det er jeg ret sikker på, da jeg har kunnet konstatere, at der er flertal for den – en ny og mere moderne fødevarerlov, som også lever op til den EU-lovgivning, som vi selv har bedt om på området. Derfor synes jeg, vi skal være tilfredse med det.

Lad os så tage finanslovforhandlingerne, når vi har set, hvad der står i finanslovsforslaget, når finansministeren har offentliggjort det.

(Kort bemærkning).

Poul Henrik Hedeboe (SF):

Jeg bemærkede, at diskussionen nok har gjort et vist indtryk på ministeren. Ministeren siger, at det her er rationaliseringer, effektiviseringer. Det er klart, at vi er enige i rationaliseringer og effektiviseringer, men det er jo nedskæringer. Ministeren siger så, at der nu bliver sat undersøgelser i gang, og at vi kan ikke sige noget fremadrettet, for det hører under finansloven.

Jeg kan næsten forstå det som et underliggende tilsagn om, at der kommer noget via finansloven. Var det rigtige så ikke at tage det af nu og vente til finanslovforhandlingerne, så det er mere håndgribeligt? Er ministeren med på det?

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Nej, det er jeg ikke helt med på. For jeg må igen understrege, og det er måske forbigået hr. Poul Henrik Hedeboes opmærksomhed, at det faktisk ikke er finansloven, vi snakker om her. Det er fødevareloven, vi skal have vedtaget, og den forudsætter ikke nogen bestemt økonomi. Der er ingen grund til at trække forslaget til lov om fødevarer tilbage og lade være med at modernisere fødevareloven, bare fordi vi skal have vedtaget en finanslov til efteråret. De to ting hænger altså ikke sammen.

(Kort bemærkning).

Poul Henrik Hedeboe (SF):

Sagen er jo, at fødevareloven kræver en bestemt økonomi for overhovedet at fungere.

Og så en anden vinkel: Gør det ikke indtryk på ministeren, at de folk, der virkelig har med sagen at gøre – det er laboranterne og dyrlægerne – dropper noget af deres pænhed og møder op og siger, at det her er galt, at de ikke kan leve med det, og at det går ud over sikkerheden? Gør det ikke indtryk på ministeren på en sådan måde, at vi kan få en lovning på, at det her bliver